

Tolumnia pulchella (Hook.) Raf.

Synoniem: *Oncidium pulchellum* Hook.

Verspreidingsgebied

Het geslacht *Oncidium* is geheel verbonden met Centraal- en Zuid-Amerika: een zeer gevarieerd en uitgestrekt gebied. Men heeft zeker 750 soorten beschreven, maar komt steeds meer tot het inzicht dat bepaalde soorten te makkelijk of ten onrechte tot het geslacht *Oncidium* gerekend worden; vandaar dat binnen het geslacht *Oncidium* een herindeling plaats vindt. *Onc. pulchellum* wordt vooral gevonden op Jamaica en Cuba.

Omschrijving

Oncidium pulchellum bezit geen knollen: vanuit één punt staan de bladeren in paren of in waaiers. De plantjes blijven over het algemeen klein.

De lancetvormige bladeren kunnen tot 12,5 cm lang worden, met een kiel aan de achterkant. De bloemstengels, zijn dun en kunnen 30 cm lang worden en soms zelfs langer. Heeft u er de ruimte voor laat de bloemstengel dan zijn eigen weg vinden: meestal zal hij rechtop staan met aan het gebogen einde 20 of meer bloemen, wit, rozewit tot roze op alle bloemdelen. Ze zijn ongeveer 2,5 cm groot en zeer variabel van kleur. Het rechtopstaande kelkblad is ovaal en enigszins gebogen. De zijdelingse kelkbladen hebben twee tanden en vallen achter de lip. De kroonbladen zijn evenals het kelkblad ovaal en enigszins gebogen. De lip is bijna vierkant: hij bestaat uit vier lobben, en onderscheidt zich door een mooie gele vlek. De stamperzuil is roze-rood. Opvallend zijn de zeer fijne wortels, die zich bij een goede cultuur zeer rijk verspreiden.

Cultuur

Een plant voor de gematigd-warme kas, waar hij op een lichte plaats, maar zeker geen zonnige, moet hangen.

Ochtend- of avondzon zal hem echter geen kwaad doen, maar 's zomers tussen 10 en 15 uur moet hij zeker 50% geschermd worden.

Omdat een bulb ontbreekt, is de groei eigenlijk ononderbroken: dat betekent 's zomers voldoende water, 1 of 2 keer per week dopen en dagelijks nevelen, vooral op de tere wortels.

's Winters moet een goede luchtvochtigheid aanwezig zijn, vooral op het blok en de wortels, zonder de plant zelf echt nat te maken.

Bij overdreven vochtigheid hebben wel al gauw rot, terwijl bij droogte de bladeren in een 'vouw' komen of verdrogen en afvallen. Bij een juiste verzorging in de groeitijd vertonen de wortels mooie, groene punten. Door de klimmende groeiwijze, en vooral ook omdat 'handjes-Oncidiiums' weinig aan hun wortels kunnen hebben, moet de plant op een ruim blok gebonden worden.

Vroeger waren alle dicksonia-blokken geschikt, ze hadden een luchtige structuur, nu laat de kwaliteit te wensen over. Wortels van deze *Oncidiiums* houden van oppervlakkige hechting: kies daarom voor een stuk kurkschors, als de luchtvochtigheid van uw kas het toelaat. Om de overlevingskans van de wortels te bevorderen, bindt u een klein stukje dicksonia over de wortels, zodat ze in de overgangstijd tegen sterke uitdroging beschermd zijn.

De planten zijn u erg dankbaar voor bemesting. Als u bladbemesting toepast, is het beter voor de plant als ze de dag ervoor goed water heeft gehad.

Deze regel geldt ook bij toepassing van bestrijdingsmiddelen: nooit iets doen op droge planten! Na de bloei de plant wat rust gunnen, geen uitgesproken rusttijd; als hij zelf weer laat zien met groeien te beginnen, vochtigheid en bemesting op een normaal peil brengen.

De plant kan langdurig blijven bloeien als u hem na de bloei alleen op het uitgebloeide gedeelte terugsnijdt: hij kan dan weer op de volgende ogen uitlopen. U moet de bloeitak pas geheel wegsnijden als hij bruin geworden is.

Voor kamer of serre is deze soort minder geschikt: de juiste omgevingsvochtigheid te bereiken lijkt mij een hele opgave.